

РОТАРИ®

Бр. 7, март 2007 г., № 108

В БЪЛГАРИЯ

Знанието е сила

КУПУВАЙТЕ САМО ОТ ЛИЦЕНЗИРАНИ ПРОИЗВОДИТЕЛИ

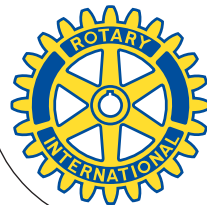
Пълният списък на лицензираните
производители и търговци на Ротари аксесоари
можете да намерите на
www.rotary.org/support/licensee

Агенция „Бизнес“ има лиценз № 06-4B0786

www.interlogistica.bg

interlogistica

Уважаеми приятели ротарианци,

Като семейство, ценящо и обичащо книгите, ние винаги сме отдавали голямо значение на грамотността. Домът ни е пълен с книги и нито Лорна, нито аз пропускаме да си вземем две-три за из път. И двамата обичаме да четем и възпитахме децата и внуците си в същия дух. За съжаление много хора по света са лишени от това удоволствие.

За неграмотните всички написани гуми, които срещаме всеки ден, не само в книгите и вестниците, но и в картите, на етикетите, пътните знаци и билбордовете, са загадка и препятствие пред пълната интеграция в обществото. Според мен да научиш някого да чете, е едно от най-значимите дела. Необходимо е само търпение и време, а резултатът е безценен.

Грамотността е единственият начин за преодоляване на бедността. Тя е способност да вярваш в себе си и може свободно да се предава от поколение на поколение. Веднъж постигната в едно семейство, се съхранява завинаги, защото грамотни родители отглеждат грамотни деца. Грамотните родители могат да отгледат много по-здравя деца и техните хоризонти се простират далеч отвъд собствените им домове и селища. Грамотността разкрива един нов свят.

Трябва да знаем, че липсата на грамотност не е проблем само на развиващите се държави, а и на най-богатите страни с общодостъпно обучение. Хората не могат да се ограмотят, ако нямат желание за това. В най-образованите общества от основно значение за всяка професия е способността да четеш и пишеш. Неграмотни хора ще видите и в затвора, и в болницата. Те работят неквалифицирана работа и за да разберат написаното, разчитат на помощта на колеги. Но с Лорна сме виждали и неграмотни жени в Уганда, които по цели дни се учат да четат. Деца в Южна Африка за пръв път с книга в ръка, откриват нов, непознат готогава за тях свят. Виждали сме как ротарианци в Индия, Нигерия и Турция си служат със специфична техника за преподаване на писане и четене на лаоски език, за да обучават хиляди жени, деца и мъже да четат. Грамотността не е въпрос на интелигентност, а на възможности.

На грамотността е отредено важно място в приоритетите на ротарианската служба и всички Ротари клубове трябва да изготвят проекти, свързани с нея. Независимо дали целта е гаряване на книги, провеждане на обучение, осигуряване на речници за деца от основно училище или помощ на деца да се справят с учебния материал, проектите, свързани с грамотността, дават голям резултат и не изискват много парични средства. Като човек, седял с часове на малки за моите размери столове да слушам как децата четат, аз напълно вярвам, че схванатото тяло е ниска цена за доживотната полза от грамотността.

Уилям Б. Бойд,
президент на Ротари интернешънъл

EDITOR'S PAGE

Уважаеми приятели,

Пиша ви тези редове няколко дни, след като съм се завърнал от Международната асамблея в Сан Диего. Реално на това място се поставят основите на мотивацията, която през цялата година поддържа избраните лидери от цял свят да осъществяват магията, наречена Ротари. И както се казва в приказките: „И аз бях там, и аз видях, и аз опитах“.

Програмата на тази петдневна тренировъчна среща е изготвена изцяло за финалния етап по подготовката на петстотин и тридесет гуверньори от целия свят. Тя е съобразена не само с темата и акцентите за годината, но предоставя и прекрасна възможност за срещи и координиране на планове с бъдещите гуверньори.

В действителност България, като самостоятелен дистрикт се представя за пръв път на този международен форум. Няколко неща впечатляваха всички, пред които имах възможност да представя нашето ротарианско движение.

Първо, това е обемът на членската маса, с който ние стартираме. Дистрикт с 73 Ротари, над 30 Ротаракт и 20 Интеракт клуба се счита за голям.

Второ, наличието на регионално списание, което издава дистриктът карае много от колегите да поглеждат с недоверие и се налагаше да доказвам това.

И трето, изградената комуникационна система с е-групите и новия сайт на дистрикта поставя една изключително благоприятна основа за служба към общността ни, която малко клубове в света имат създадена.

Аз също бях впечатлен от доброволческия дух и от огромните възможности, които дава нашата Фондация за осъществяване на проекти във всички сфери на обществения живот. Впечатли ме изградената система за обмен на млади хора с образователна цел, където ние имаме да постигаме още много.

Обръщам се към всички елект президенти и секретари, ръководители на клубни комисии за активно участие в предстоящия ПЕТ семинар в Боровец на 30 март-1 април 2007 г., където ще чуете подробности за бъдещата ни съвместна дейност през новата ротарианска година.

**Ваш в Ротари,
Наско Начев**

Минути преди започване на пленарната сесия

РОТАРИ В БЪЛГАРИЯ
Предварително регионално списание на Ротари интернешънъл
ISSN 1310-750X

Издател:
Агенция Бизнес АД

Главен редактор:
Наско Начев

Редакционна колегия:
Войслав Митич, ДГ
Калчо Хинов, ПДГ
Любен Атанасов, ПАДГ,
Атанас Сиреков, секретар
на Област България
Симеон Кондов, КАДГ
Цвятко Кадийски, ПП
Наско Начев, ЕДГ

Преводач:
Милена Добрева

Секретар:
Петя Стоянова

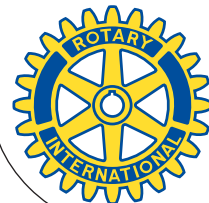
Коректор:
Димитрина Вакрилова

Address:
ROTARY IN BULGARIA
1, Gladston Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. +359 32/622 396
Fax + 359 32/628 770
E-mail: abnrotary@yahoo.com

Printed by:

тел. +359 2 930 77 77
Petar Kanev,
RC of Sofia-Balkan

Целите на Фондация „Ротари“ за 2007-08 г.

Слово на Бхичай Ратакул, елект председател на попечителите на Фондация „Ротари“, пред Международната асамблея в Сан Диего

Да застанеш пред най-големите лидери в Ротари, е наистина вълнуващо. За мен е чест да застана пред всички вас - всеотдайни към Ротари мъже и жени, приели предизвикателството да бъдете начело на Ротари дистриктите следващата година.

Беше толкова отдавна, когато бях на вашето място и се обучавах за успешен гуверньорски мандат. Оттогава изминаха 44 години и сега имам честта да застана до вас, готов да работим заедно за постигане на мисията, която споделяме.

Рагвам се на самия факт, че тук сме се събрали хора от всички краища на света и представители на различни култури, раси, говорими езици, религии и политически убеждения. Рагвам се на работата ни през тези дни, на това, как се увеличава нашата споделяна хуманност и всеотдайност към хората, нуждаещи се от помощ.

Гордея се с нашия елект президент Уилф Уилкинсън. С темата на годината „Ротари споделя“ елект президентът Уилф очерта нашата мисия - да бъдем лидери и да споделяме ротарианския идеал навсякъде по света.

Това ли е основната причина, за която сме тук?

Ние сме тук, за да се научим да вършим добро по света. Това са думите на Арч Клъмф по време на конгреса през 1917 г., когато той предложи да се създаде фонд за дарения. Така се зароди идеята за Фондация „Ротари“, организацията, която е близо до сърцата и душите на милиони хора.

Според мен Фондацията е едно от най-успешните и значими постижения на Ротари. Тя е в основата на всяко наше действие. Мечтата на Арч Клъмф беше да се върши добро по света и ние сме щастливи, че я сбъднахме.

Приятели мои, аз не съм подготвил план, не съм определил никаква конкретна цел, защото знам, че дори и да го направя, определянето и постигането на целта зависи от вас. Вашата цел е и моя цел. Тя е цел и на Фондация „Ротари“.

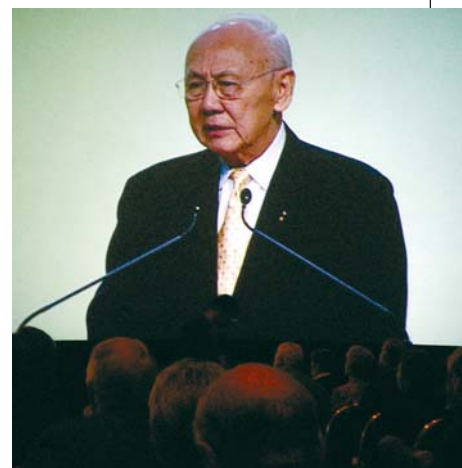
Но аз имам мечти, които искам да споделя с вас, а чрез вас и с ротарианците от вашия дистрикт, за да предприемем действия за постигането им.

Както вие, така и аз мечтая да се осъществяват проекти на Фондацията. Навсякъде по света всеки ден ще започва с надежда и любов, защото „Ротари споделя“ и Фондация „Ротари“ се грижи за хората.

Както вие, така и аз мечтая за свят без полиомиелит и вярвам, че това ще бъде постигнато. Преди двадесет години се надявахме да се справим окончателно с болестта, причина за страданието и смъртта на много хора. Борбата ни с полиомиелита беше лъч светлина за милиони души.

Повече от двадесет години след началото сведохме броя на пострадали от болестта от 350 000 в 125 гържави на по-малко от 2000 в четири гържави, но все още не сме постигнали крайната цел. Борбата продължава. Трябва да изпълним обещанието си. Трябва да постигнем целта си.

С какво ще се похвалим пред клуба след всички тези години на упорит труд?

Бъдещият председател на Фондация „Ротари“

THE ROTARY FOUNDATION

Благодарение на нашата инициатива за борба с полиомиелита предпозихме от болестта повече от пет

милиона души. Бившият председател на международния комитет за „Полио Плюс“ Бил Сърджънт казва, че независимо от успехите в борбата с полиомиелита, тя още не е приключила. Трябва да бъдем горди и доволни

от постигнатото, но да продължаваме да работим в същия дух.

Ще кажем пред клуба, че ротарианците не трябва да спрат дотук и да се задоволят с постигнатото. Не, нещата не са приключили. Все още има деца, които се нуждаят от ваксина. Трябва окончателно да се справим с разпространението на вируса. В противен случай усилията ни през всички тези години са били напразни.

Моля, кажете на вашите клубове, че трябва да продължим започнатото, да отделим време, внимание и най-вече парични средства за постигане докрай целта, която е в основата на нашите дългогодишни усилия. Трябва да вървим напред още по-упорито до заветната цел.

Това е първото, за което мечтая.

Приятели ротарианци, на същото това място миналата година председателят на Фондация „Ротари“ Луис Жией сподели някои възбуждащи и предизвикателни цели, много от които изпълнихме. Те намират израз в думите „Ротари споделя“. Нашата Фондация желае да споделяме любовта, зна-

нията, времето и таланта си. Трябва да споделяме себе си, за да вършим добро по света.

Приятели мои, както вие, така и аз мечтая всеки ротарианец да изпита удоволствието от службата, като активно участва в програмите на Фондацията следващата година и всяка друга година занапред.

Да, „Всеки ротарианец, всяка година“ е второто, за което мечтая.

Може ли мечтата ми да се сбъдне? Да, защото „Ротари споделя“ и насърчава личното участие на всеки ротарианец и на всеки клуб. Фондация „Ротари“ подкрепя много проекти, а успехът на тези проекти зависи от приноса на ротарианците. Усилията на всеки от нас допринасят за това Фондацията да прави живота на хората по-добър.

Преди няколко месеца заедно с наист президент на RIBI Гордън Макайнъли и наист гистрикт гуверньора Ян Раул бяхме в засегнатите от цунами области в моята страна, за да подарим на хората, загубили домовете си, тридесет и двете къщи, изградени със средства от Ротари клубовете.

След церемонията към нас се обърна възрастна жена, която гържеше нещо, завито с парче плат. Тя внимателно развърза плата и подаде на Гордън голяма празна черупка и каза, че това е нейният талисман в продължение на повече от тридесет години. Загубила всичко, жената е благодарна за новия дом. Но тази черупка е единственото нещо, което може да даде в знак на благодарност.

После тя ни заведе в новия си дом. Единствената украса беше снимка на мъж и малко момиче. Разбрахме, че това е нейният съпруг, а момичето – тяхната единствена дъщеря. И двамата са загинали в прилива онази съдбовна сутрин и тя останала без никого.

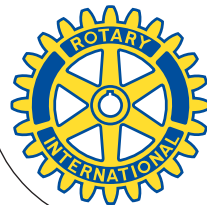
Много често си мисля за тази жена. Мисля си за хората, загубили живота, домовете си и малкото неща, които са имали, и за доброто дело на ротарианците по света, помогнали самостоятелно или колективно животът на тези хора да стане малко по-добър. Без финансовата помощ и личното участие на ротарианците и Фондация „Ротари“ нямаше да осигурим домове за пострадалите. Никога нямаше да срещнем старата жена, която засили желанието ни да помагаме.

Нашето лично участие в службата на обществото показва любовта ни

С песни и гимнастика започваха следобедните сесии на Международната асамблея

България бе представена заедно със 168 държави

към хората. Без тази любов ефектът от делата ни не е същият. И най-малкото внимание помага на нуждаещия се от помощ и прави самите нас по-добри.

Затова мечтая всеки лично да участва в програмата "Всеки ротарианец, всяка година"

Третото, за което мечтая, е да насърчим ротарианците в нашите клубове и дистрикти да общуват с възпитаниците на Фондацията. Нашите посланически стипендианти, Ротари стипендианти за обучение за световен мир, Ротари доброволци, екипи по Групов образователен обмен са всеотдайни мъже и жени, участвали в тези програми и почувствали лично топлината на ротарианското приятелство и силата на ротарианската служба. Възпитаниците на Фондацията споделят нравствените ценности на Ротари, ценности, които са най-важната част за човешката личност.

В лицето на възпитаниците на Фондацията ротарианците намират едномислие и желание за добри дела. Много от възпитаниците желаят да се присъединят към Ротари клуб. Тези хора в качеството си на бивши Ротари посланици на добра воля са достойни кандидати за членство в Ротари. Нека продължим да инвестираме във възпитаниците на нашата Фондация, като им дадем възможността да служат на обществото чрез Ротари.

Четвъртото, за което мечтая и искам да споделя с вас, е мир и добра воля в нашия свят.

Основателят на Ротари Пол Харис е казал, че пътят към войната е лесен, а този към мира е все още в процес на изграждане. Според мен много хора днес отчаяно се стремят към мир. Като гражданин на страна, в която дълго време имаше политически вълнения и несигурна обстановка, аз познавам чувството на това отчаяно търсене.

Наскоро моята гържава Тайланд и Виетнам отбелязаха тридесет години на дипломатически отношения и сътрудничество. Днес те работят заедно за общото благополучие, като подписват споразумения по въпроси, свързани със сигурността на границите, правото на риболов, търговията и инвестициите. Това е днешната реалност. Но преди тридесет години тази хармония беше само мечта.

Като министър на външните работи на Тайланд през 1976 г. аз участвах в делегация със задачата да се пос-

тигне диалог и отношенията между двете гържави да се нормализират. Отидохме във Виетнам без никакъв силен коз. Имахме само нашата добра воля. Преминехме по пътя на дълги и трудни преговори в продължение на цели два дни. На моменти чувствахме, че всичко се проваля.

Но не се предавахме, защото разбрахме, че имаме обща цел. Като всички народи по света ние трябва да признаем, че двете гържави са взаимно зависими една от друга. И двете страни имат полза от добрите международни отношения и сътрудничеството и вреда от злонамереността. Подписването на 6 август 1976 г. на съвместното комюнике за установяване на дипломатически отношения между двете враждуващи гържави е най-значимият момент от дипломатическата ми кариера. Мирът, повод за събирането ни на този ден, беше не само лист хартия, а реално средство за приключване на дългите конфликти и взаимното недоверие.

Трябва да вземем присърце възникналите днес конфликти. Трябва да удвоим усилията си за постигане на мир. Принос за мира и световното разбирателство имат програмите на Фондация "Ротари". Хуманитарните програми облекчават човешкото страдание, а програмите за обмен обединяват хората от различни култури.

Две от програмите са пряко свързани с мира - Ротари центровете за

На асамблеята присъстваха 12 паст президенти на РИ

Парадът на нациите

THE ROTARY FOUNDATION

международно обучение за мир и разрешаване на конфликти, новата Ротари програма за обучение за мир и разрешаване на конфликти, която е още една важна стъпка в тази насока.

Ротари центровете предлагат две години обучение, а новата програма за обучение за мир и разрешаване на конфликти в Университета в Чулалонгкорн в Банкок предвижда обучение в продължение на три месеца. Тази по-кратка програма предоставя възможност на специалисти със средно и високо ниво да се обучават в теорията и практиката на мира, професионалната медиация и разрешаването на конфликти. Вълнуващо в програмата е това, че само след няколко месеца участниците ще могат да използват наученото и да го прилагат в своята професия.

И двете Ротари програми за мира създават бъдещите дипломати и миротворци, подкрепят учени и специалисти в работата им да разрешават проблемите, стоящи в основата на конфликтите по света: бедност, неграмотност, болести, омраза и липса на толерантност.

За да направим тази мечта реалност, от основно значение е финансовата подкрепа за програмите. Попечителите определиха цел да се наберат 95 милиона щ.д. до 2015 г., необходими за реализирането на мечтата на Ротари за мир по света.

Нека започнем сега!

Приятели ротарианци, това са моите мечти, но да мечтаеш за по-добър свят не е достатъчно. Ако беше достатъчно, светът щеше да бъде по-добър, защото всеки сред нас мечтае за това.

*Поглед към
Сан Диего
от 28-ия етаж
на хотел „Хаят“*

За да направим света по-добър, е необходимо да предприемем действия. Тези действия трябва да са насочени към широката маса от хора, а след това към по-високото стъпало в обществената йерархия. Трябва да се работи упорито и да се върви напред.

В своето последно писмо до американския народ покойният президент Роналд Рейгън казва, че той започва пътуването, което ще го отведе до зalezа на неговия живот. Аз също започвам това пътуване и не зная колко време ми остава, за да ви помагам в добрите дела по света. Но Ротари и Фондация „Ротари“ са в зората на новия век на ротарианска служба. За тях слънцето никога няма да залезе.

Сигурен съм, че Ротари има бъдеще. Винаги ще има заможни хора, които желаят да бъдат в организацията и да споделят.

Моля да споделяте с тях мечтите си и да им показвате, че нашата Фондация може да върши велики дела. Помнете, че когато „Ротари споделя“, нашите мечти стават реалност.

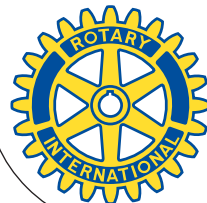
Ще завърша с един разказ.

Лекарят на презокеански плавателен съд чува, че екипажът е извадил момче, пагнало заг борга, и се опитва да го съживи. Когато лекарят отива при момчето, хората от екипажа казват, че всякакви действия вече са безсмислени. Момчето е мъртво. Но преди да се върне, лекарят усеща внезапен импулс да види момчето и да се увери, че това е истина и че всичко е направено. Когато поглежда лицето му, той познава своя собствен син. Веднага се навежда над него, прави му дишане уста в уста и вкарва въздух в гърдите му. След четири часа усилия най-накрая вижда признаци на живот. Лекарят споделя, че винаги до последно ще прави всичко възможно, за да спаси човек, все едно това е неговият син.

Този разказ може да се приложи към идеала ни да вършим добро по света.

Винаги ли се отнасяме към децата в беда със същото чувство на състрадание и загриженост, както към нашите деца? Винаги ли правим всичко възможно, за да овладеем ситуацията? Наистина ли се опитваме да правим добро по света?

Надявам се, да. Насърчавам ви да правим това, преди да започнем нашето пътуване към залеза на живота.

Мечти за по-добро бъдеще

Деведесет години след създаването на Фондация „Ротари“ много ротарианци все още не могат да осъзнаят нейната истинска стойност. За още по-голямо съжаление много клубове не правят парични вноски към Фондацията за постигане на нейните цели, а не се колебаят да извличат ползи от нея.

Фондация „Ротари“ е описана като „най-мощната и успешна отделна програма в света на Ротари“. Фондацията е много наг парите, почестите и различните титли. Нейната същност са идеите, превърнати в действия, и тя е движеща сила в живота на милиони хора. Чрез нашата Фондация заедно ние можем да постигнем цели, които е невъзможно да постигнем сами. Благодарение на Фондацията границите не са препятствие и можем да направим света по-добър, като сме част от нещо повече от лично щастие. Казват, че личното щастие е преходно и свършва с края на човешкия живот. Доброто, направено за другите хора и за целия свят, остава да живее след нас.

Като президент на РИ през 1996-97 г., бях в Бело Хоризонте, Бразилия, за да открия спонсориран от Фондация „Ротари“ проект за осигуряване системи за писане на училище за слепи деца. Заобиколен от учениците, написах няколко изречения на компютъра. После хванах ръката на едно дете и я поставих на клавиша. Първата страница се разпечата. Момчето, което даде командата за разпечатване, бързо взе страницата и започна да чете, като напипваше буквите с пръсти. Детето вдигна глава с озарено от усмивка лице, че вече наистина може да стане писател.

То беше загубило зрението си, но все пак можеше да вижда света благодарение на Фондация „Ротари“. Фондацията даде възможност на него и на милиони други хора да сбъднат мечтите си за по-добро бъдеще.

Луис Висенте Жией,
председател на попечителите на ФР

Партньори за мир

Повече от 1200 ротарианци от 42 държави се събраха в Ню Йорк Сити, за да научат как да удовлетворят хуманитарните потребности по света, като работят по-ефективно с комисиите на ООН.

На 4 ноември, деня, в който се чества сътрудничеството между Ротари и Организацията на обединените нации, се обсъждаха теми, свързани с грамотността, водите, здравето и глада. Лектори бяха служители в ООН и комисиите към организацията. Те насърчиха сътрудничеството с Ротари и похвалиха съвместната работа на Ротари, УНИЦЕФ и Световната здравна организация в глобалните усилия за борба с полиомиелита. От 1985 г. досега Ротари е дарил повече от 600 милиона щ.д. за каузата.

Основният говори-

тел Маргарета Уолстром, висш служител в ООН, очерта основните хуманитарни приоритети в света и каза, че за справяне с кризата в Дарфур, Судан, са необходими 1,5 милиарда щ.д. Спогели, че зверствата и издевателствата там са безпределни. Засегна и проблеми, свързани с глобалното затопляне,

като например един от островите в Тихия океан, на който стават наводнения всяка година. Тя отбеляза, че за справяне с тези проблеми липсва необходимата подготовка.

Някои от присъстващите поставиха под въпрос ефективността на ООН и изтъкнаха липса на добро управление. Уолстром и други говорители описаха как ООН се спра-

Рубриката се подготвя от Джанис Чамбърс и Джозеф Дер, The Rotarian

вя с възникналото безпокойство. Тя каза, че Организацията на обединените нации работи по създаването на култура на индивидуална отговорност.

Президентът на Ротари интернешънъл Бил Бойд отбеляза, че ООН е достойна за поздравления организация за това, че обръща сериозно внимание на тези въпроси. Не е трудно да се намери повод за критика. Но ценното е стремежът към развитие.

Бил Бойд удостои Силван Барнет с отличие за неговата служба като представител на Ротари интернешънъл в ООН. Сътрудничеството между двете организации датира от 1945 г., когато на Учредителната конференция на ООН присъстват 49 ротарианци като делегати, съветници и консултанти.

В честването геня на сътрудничеството между организациите участваха Ротари лидери и клубни членове. Те разказаха за общи проекти в Бразилия, Етиопия и Нигерия. Програмата тази година предвижда-

ше и отделно мероприятие, което се проведе в щаба на ООН и беше насочено към младежите с интерес към хуманитарна служба.

Бил Бойд направи изказване по темата на тази година за недовършените ротариански дела. Според него, въпреки че светът никога не може да стане перфектен, нямаме оправдание поне да не се опитаме да го направим такъв. Ако направим света по-добър от преди, значи сме успели.

В края на геня председателят на Фондация „Ротари“ Висенте Жией организира тържество в чест на Ротари и усилията му за насърчаване на световния мир. Събитията включваха презентации на възпитаници на Ротари центрове за международно обучение за мир и разрешаване на конфликти. Попечителите на Фондацията са определили като неин основен приоритет набиране на средства за тези центрове. Те са одобрили идеята за набиране на 95 милиона щ.д. за постоянни гарения за Ротари центрове.

Конгрес на Ротари интернешънъл 2007

Не го пропускайте!

За конгреса на РИ 2007 г. ротарианците ще се съберат от 17 до 20 юни в един от най-красивите градове в Американския запад - Солт Лейк Сити.

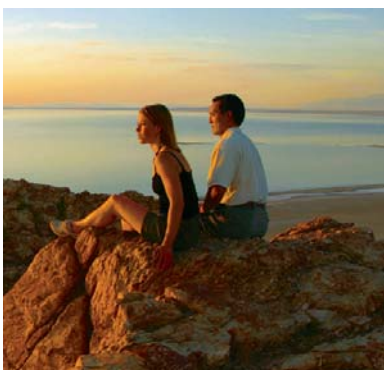
Тази година можете да направите регистрация по интернет до 31 май на цени като тези на мястото на конгреса. Все още ли се колебаете? Ето още няколко причини да не пропускате това приятно изживяване.

1. >> Почувствайте Ротари

Вдъхновяващите речи, които ще чуете на конгреса, ще ви напомнят защо сте в Ротари. Работните групи, груповите дискусии и многото други възможности за съвместна работа ще ви накарат да почувствате целта на Ротари и да бъдете горди, че сте ротарианец.

2. >> Срещнете се със стари приятели и създайте нови приятелства

Да бъдете на конгрес на РИ, е все едно да сте част от най-голямата семейна среща в света. Представете си толкова приятелства, колкото тези във вашия клуб, умножени хиляди пъти. И в конгресната зала, и на съпътстващите мероприятия като „Деня на Стария запад в парка“ ще почувствате ротарианското приятелство по нов начин.

Не е късно да се регистрирате! Крайният срок за регистрация с отстъпка е 31 март, но ротарианците могат да се регистрират по интернет до края на месец май на цени без отстъпка. Регистрации за съпътстващите събития се приемат до 31 март, но на щанда на РИ за билети имате възможност на принципа първи дошъл, първи взел, да си купите билетите, от които някой от участниците се е отказал.

3. >> Отпразнувайте вашите постижения

Конгресът на РИ е повод да отпразнуваме силата на Ротари да върши добро. Научете какво вие и вашите приятели ротарианци заедно сте постигнали и се срещнете със стипендиантите по програмите на РИ и със следващото поколение миротворци по време на новото конгресно мероприятие - Ротари симпозиум за световен мир.

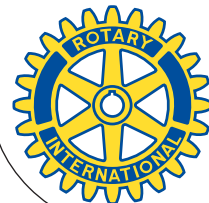
4. >> Посетете това прекрасно място

Сгушен в Скалистите планини, Солт Лейк Сити е красив, чист и с приятелска атмосфера град. Това е град, който по атмосфера прилича на малките градове, и ротарианците ще бъдат навсякъде добре посрещнати. Солт Лейк Сити е врата към някои от най-забележителните места на Запада и можете да планирате свободното си време извън конгреса.

5. >> Цените са приемливи

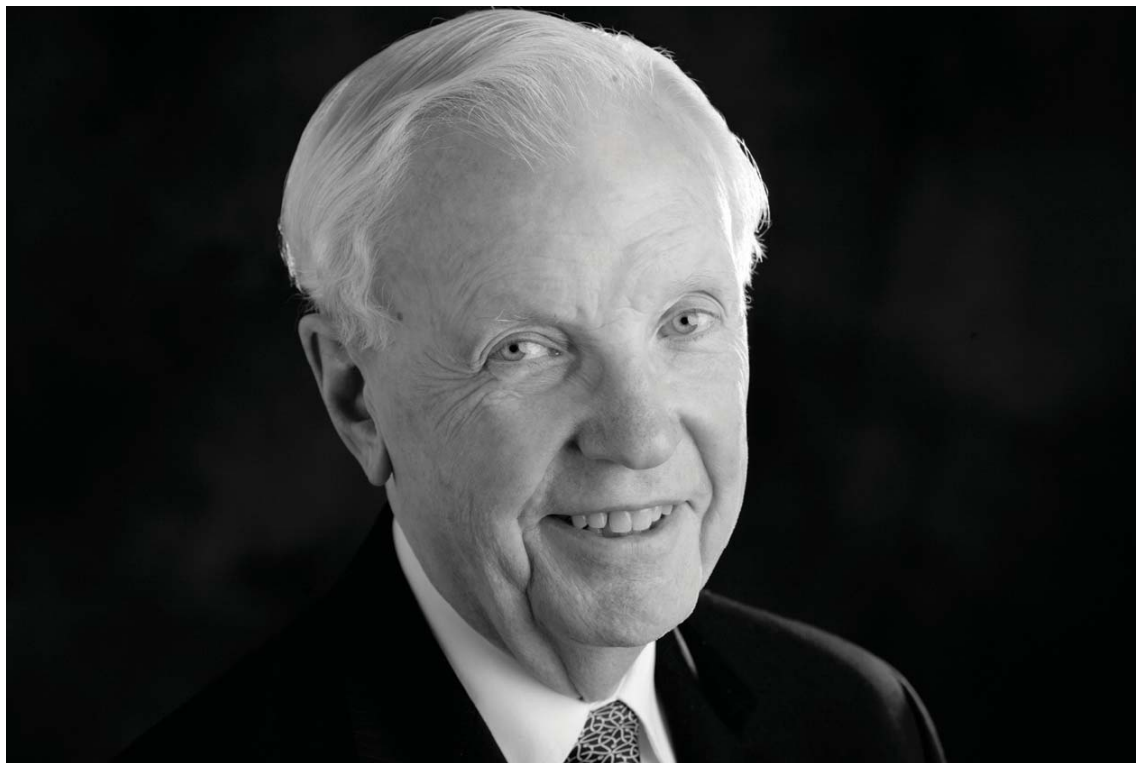
Солт Лейк Сити не е скъп град и разстоянията между различните места в града

не са големи. Конгресният център Солт Палас, в който ще се проведе конгресът на РИ, е в близост до много хотели и до повечето от местата на провеждане мероприятията, подготвени от организационния комитет на домакините. Цените на нощувки в хотелите са разумни и това е един от най-достъпните в ценово отношение конгреси на РИ.

Интервю с елект президента на РИ Уилфрид Уилкинсън

Когато Уилфрид Уилкинсън се присъединява към РК Трентън, Онтарио, Канада, през 1962 г., неговият клуб незабележимо служи на местната общност. Но скоро след това за пръв път участва в конгрес на Ротари и е поразен от международния размах на организацията. След 40 години и множество постове в РИ и Фондация „Ротари“ той се подготвя да се заеме с най-сериозната си работа досега: да бъде президент на РИ. Уилф разкри избраната от него тема на годината „Ротари споделя“ в разговора си с главния редактор на The Rotarian Винс Аверсано.

Ставате президент по време на 45-ата Ви година като ротарианец. Какви са предимствата на такава дългогодишна отдаденост на една и съща организация?

Преди всичко с Джоан имаме местни приятели, а също така приятели от други страни. Също така се чувстваш удовлетворен, като знаеш, че можеш да направиш нещо значимо - и сам, и заедно с клуба си и целия ротариански свят. Можеш да постигнеш фантастични неща с клуб като Ротари, като кампанията по унищожаването на полиомиелита например. Със сигурност се чувстваш горд от това.

Какво Ви подготви да бъдете президент?

44-те години служба. Учиш се, като работиш. Със съпругата ми имаме предимството да присъстваме на

конгрес на Ротари през първите две години от членството ми в организацията. И двамата веднага видяхме възможностите, които предлага Ротари. Не може да присъстваш на международен конгрес, без да те поразят неговата интернационалност. Когато видиш как хора в национални носии наблюдават церемонията с флаговете и слушат с внимание лекторите, разбираш защо тази организация е толкова ефективна и важна.

Как виждате ролята си на президент?

Ролята ми е да ръководя правилно и да осигурявам комуникацията между борда на директорите и администрацията. Но, разбира се, аз съм и основният говорител на организацията, на която съм президент. Затова трябва да съм напълно запознат с решенията и насоките така, че да

мога да ги разяснявам винаги когато имам възможност.

Какво мислите за обществения облик на Ротари? И какво спореж Вас трябва да се подобри през следващите 5-10 години?

Свидетел съм на огромни промени. Когато станах ротарианец в малко градче на щата Онтарио, моят клуб работеше основно за местната общност, особено за децата с физически недъзи. Идеята тогава бе да служим скромно, без да търсим благодарност. Такива бяха времената. Но сега трябва да убедим вероятните бъдещи членове, че си струва да си ротарианец. За да направим това, трябва да покажем на местната общност какво е постигнала и постига организацията. Хората ежедневно са бомбардирани от послания по телевизията, имейла, мобифона. Ротари трябва да се приспособи към тази реалност и да се открои. Иначе ще се обезличим.

На конгреса в Малмьо-Копенхаген наст президентът на РИ Стенхмар говори за необходими промени в организацията. Мислите ли, че такива промени са необходими?

Труден въпрос за президент, който още не е поел поста си, защото работата на президента е да работи съгласно практиките и правилника, определени от Борга. Смятам, че повечето промени се извършват от клубните членове. Сега в Ротари членуват жени и мисля, че това е съществен елемент. Имаме първата жена попечител, а скоро ще имаме и първата жена директор, първата жена президент.

Има много други ефективни промени. Например в моя клуб, който

винаги е имал около 90% присъствие, ако не компенсираш отсъствието си, те считат за „кръшкач“. Ние коригирахме правилата за присъствие, за да ги приспособим към претоварените графици на по-младите членове. По-рано разрешение за отсъствие се даваше рядко. Днес ние разбираме, че членовете пътуват повече и искат да прекарват повече време със семействата си. Но Ротари е гружба. Ако членовете не присъстват редовно на сбирките, приятелството се губи.

На какво трябва да наблегне организацията във връзките с обществеността, за да убеди хората, че Ротари наистина прави нещо значимо?

„Хуманност в действие“ е страховотна тема (за кампанията). А също и новият ни лозунг „Мирът е възможен“. Ако ги споделим със света, ротари ще получи признание. Ние правим тези удивителни неща по целия свят, така че нашата работа е да предадем тези позитивни послания чрез медиите, които са наситени с отрицателни истории. Това е предизвикателството пред нас: да разширим обсега на позитивните ни послания и да накараме хората да се присъединят към нас.

Привлекателен ли е все още Ротари за 30-годишните хора на бизнеса?

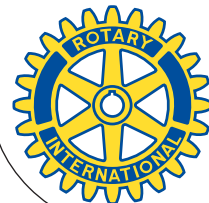
Станах ротарианец малко след 30-ата си година. Бях едно от „хляпемата“ - вторият най-млад член на клуба. Миналата година на гвама от нашите членове се родиха бебета, така че ние отново сме млад клуб. Понякога клубовете „умират“, защото не привличат достатъчно млади хора. Но като създаваме нови клубове, ще преодолеем тази тенденция. Мисля, че няма нищо по-хубаво за младите хора от това да бъдат в Ротари.

С какво се откроява Ротари сред другите хуманитарни организации?

Предимството ни е, че сме международна организация - над 1.2 млн. членове в повече от 200 страни и географски региона, които работят за мира и добрата воля, като обединяват хората, за да помагат на нуждаещите се. Така че ние можем да изграждаме мостове към засегнатите региони по-бързо от всяка друга организация.

Уилф Уилкинсън
приема
приоритетите
на Бил Бойд
за Ротари

Какво свързва всички ротарианци?

Мисля, че това са основните ни принципи, четиристранният тест и нашата отдаденост на службата на обществото, етичното ни поведение особено в света на бизнеса. Отговорността към професионалната служба винаги е била важна част от Ротари. През годината, в която ще бъде президент на РИ, ще стане дори още по-важна. Ротари свързва хората, които споделят тези специални ценности.

Високите етични стандарти в бизнеса ли Ви привлякоха в Ротари?

Не съвсем. Станах ротарианец, защото бях нов за малкия град, а бях ангажиран с обществена служба като бой скаут. Причината по-скоро бе, че познавах някои ротарианци там. Не си представях, че Ротари ще подобри кариерата ми, но това стана. Често съм разказвал на потенциални членове, че когато бях президент на клуба, няхах партньори в бизнеса, когато бях гострикт гувърнор, имах трима партньори, когато бях в борга на директорите на РИ, имах 14 партньори. Фирмата ми се разрасна в три града. Открих, че хората често търсят бизнес съветници, които познават и на които вярват, а на кого повече ще вярвате, ако не на човек, който прилага същите високи етични стандарти.

Избрахте „Ротари споделя“ (Rotary Shares) за тема на годината през Вашия мандат. Какво вдъхнови този избор?

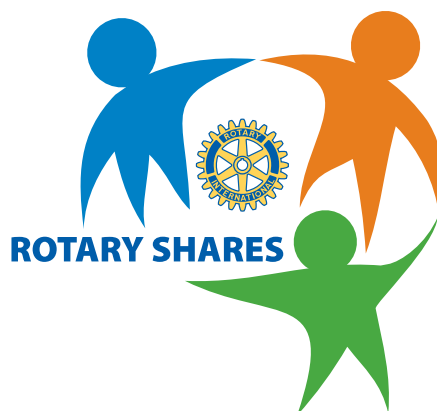
Това винаги е била концепцията ми за Ротари. През всичките години съм чувствал, че Ротари интернешънъл споделя с другите по изключителен начин. Споделя с еднаква ефективност с обществени организации като Истър Сийлс и с международните организации като ЮНЕСКО и ООН. Максималното споделяне, разбира се, е с целия свят чрез проекти като програмата ПолиоПлюс. Нашата организация е основана на принципа на споделянето. Наистина трябва да споделяме още. Ето защо избрах тази тема: първо, като израз на нашата мисия; второ, като идеал за потенциалните нови членове; и трето - като предизвикателство към клубовете, които може би не споделят толкова, колкото биха могли. Мисля, че „Ротари споделя“ характеризира идеално

нашата организация: какво би трябвало да правим, какво можем да направим точно сега и какво се надяваме да направим в бъдеще.

Какви са акцентите за следващата година?

Тъй като прочетох стратегическия план на РИ и помогнах за подготовката на плана през 2001-02 г., убеден съм, че РИ трябва да поддържа последователна политика. Моите акценти ще наподобяват акцентите на предишните президенти на РИ - вождата, здравеопазването и гласа, грамотността. Ще добавя помощна група, която ще отговаря за младите хора, защото мисля, че е много важно. Надявам се всеки клуб да намери начини да наблегне на тези акценти. С помощта на спомагателните групи и президентския комитет от съветници ще предложим и нови идеи. Например извършваме огромна работа във връзка с грамотността с метода за ускорено ограмотяване. Удивително е колко много хора сме научили да четат и пишат. Но това е предимно в развиващите се страни. И все пак точно тук, в Северна Америка, неграмотността си остава тежък проблем. Надявам се, че с помощта на компютърни ограмотителни програми можем да се справим с проблема. Надявам се също да представим програми за микрокредитуване, за да помогнем на повече хора да излязат от нищетата (в частност в Африка). Като цяло акцентът ще бъде да предложим на клубовете повече идеи за това, как да помагат на хората. Целият свят трябва да участва в това. А Ротари може да бъде лидер.

Обаче увеличаването броя на членовете е основна задача. Не можем да проучваме какво правят днес ротарианците, без да сме загрижени за това, кой ще го прави утре. Вярвам, че всеки ротарианец ще разбере своята отговорност и ще доведе в своя клуб един нов член, когото ще напътства и ще направи от него всеотдаен ротарианец. Ето така Ротари споделя.

Нови възможности

Преодолели неграмотността, сираци от Мексико учат в колеж

Малко момиче на име Марта е захвърлено на произвола на съдбата на сметнище, завързано за автомобилна гума. На друго момиче са гали наркотик и са го принудили да проституира.

„Каса Ампаро а ла Мухер“ дава подслон на момичетата, останали на улицата. Това е „Женски приют за бежанци“ в Рейноса, Мексико, точно в съседство с Мак Алън, Тексас, САЩ. Там са част от хилядите изоставени, често наричани „захвърлени“ деца, които страдат от бруталността в мексиканските градове близо до границата.

Преди петнадесет години в сиропиталището има общо шестдесет момичета на възраст между пет и двадесет и две години и много от тях са неграмотни. Преди да пристигнат в „Каса Ампаро“, липсата на образование ги прави уязвими от ранна смърт - при раждане, СПИН, бедност и проституция. Момичетата не ходят на училище и така се ограничават в затворен кръг, без да развият своите способности.

Но този кръг се разчупва благодарение всеотдайността на един мъж, който на път за почивка посещава приюта, и на помощта на Ротари клубовете от двата бряга на река Рио Гранде.

Днес момичетата от „Каса Ампаро“ завършват гимназия и постъпват в колеж. Марта е в подготвително училище и мечтае да стане адвокат.

В „Каса Ампаро“ вече няма „захвърлени деца“.

Една по-различна мечта

През 1991 г. Бил Паркър току-що се е оттеглил от глътността на маркетингов заместник-директор в „Ийтън Корпорейшън“, близо до Каламазо, Мичиган, САЩ. Свободен от бизнес дела, той шофира на запад, търси почивка и спокойствие. Споделя, че мечтата му е да има лодка.

Когато прави престой в Тексас, чува за група монахини, които продават различни неща и набират средства за своето сиропиталище зад границата. С намерение да отсегне за няколко дни в Тексас той предлага на монахините помощ за изграждане на рафтове и легла за сиропиталището. Докато работи, Бил е впечатлен от смелостта и духа на сираците и монахините, членове на създадения преди 400 години орден „Сестри на милосърдната към приюта Богородица“ за защита на уязвими жени.

Дните стават седмици, а Паркър продължава да работи и да дава собствени средства за прегради срещу плъховете и за други основни потребности. Няколко месеца по-късно той се завръща в Мичиган. Разказва на Ротари клубове, църкви и приятели за „магията“ на „Каса Ампаро“ и за децата от приюта, много от които, преди да постъпят там, са били малтретиранни или майките им проституират.

През 1993 г. по време на презентация Паркър споделя пред Ротари клуб Каламазо как момичетата пристигат в „Каса Ампаро“ с безизразни лица. Те се страхуват. Но след няколко седмици оживяват. Лицата им светят. Любовта на сестрите и на други момичета ги прави уверени. Те са красиви. Паркър показва слайд след слайд снимки на детските лица и разказва история след история.

Разказите са покъртителни. Но усмивките по лицата на момичетата

толкова развълнуват ротарианците, че те стоят безмълвни и зашеметени след разказите на Паркър, вместо както обикновено да го аплодират.

Паркър споделя как се е притеснявал да не сгреша в нещо.

Веселите детски лица насърчават клуба да предприеме инициативи заедно с няколко други клубове в Мичиган, като РК Делтън Ериа, РК Гъл Лейк Ериа, РК Каламазо Сънрайз, РК Ощемо и РК Портудж.

Най-напред клубните членове се заемат с материалните потребности на „Каса Ампаро“. Линден Грифин, член на РК Каламазо и собственик на фирма за контрол върху вредителите, помага за премахването на плъховете от сиропиталището. Други ротарианци помагат на монахините да се сдобият с фурна, за да пекаат бисквитите, които продават с цел да наберат парични средства за сиропиталището. През 1994 г. група ротарианци от четири Ротари клуба от Дистрикт 6360 пътуват до Рейноса да построят игрище в „Каса Ампаро“. Получават средства под формата на Мачинг грант от Фондация „Ротари“ за Дистрикт 6360 и помощ от мексиканските ротарианци от Ротари клуб Рейноса 76.

Определяне на истинските потребности

Докато ротарианците работят по подобряване на условията за живот в „Каса Ампаро“, едно сираче на име Инез споделя за най-голямото препятствие пред момичетата - липсата на образование. Инез страда от вродено сърдечно заболяване и се нуждае от сложна операция. Паркър всяка зима е в „Каса Ампаро“. Той търси помощ за момичето.

Паркър си спомня как разглежда визитните картички, които ротарианците от Каламазо му дават след програмата. Сред тези ротарианци има служители в болница и доктори. Те помагат Инез да замине за Каламазо за животоспасяваща операция, подпомогната от неправителствената организация „Лечение за деца“, която насочва болни деца към лечебни заведения.

По време на престоя на Инез в Мичиган доброволците от „Лечение за деца“ разбират, че тя не може да чете, нито да пише или познава часа. Инез е най-неграмотното дете от хилядите деца, с които са имали кон-

такт. Паркър научава това от доброволците и осъзнава, че много от момичетата в „Каса Ампаро“ са неграмотни или защото никога не са ходили на училище, или защото твърде дълго време са били на улицата и не са интегрирани към мексиканската система за гържавно обучение.

Това развълнува ротарианците. Джордж Ленън от РК Каламазо казва, че ротарианците желаят да отстранят причините, а не симптомите на бедността и експлоатацията на децата от „Каса Ампаро“.

Клубът търси съвет от наст президент на РИ Карлос Кансеко, Мексико. От него разбират, че най-важно за младите жени в Мексико е да се научат да отстояват себе си.

Кансеко казва на ротарианците, дошли при него в Монтерей, да мислят мащабно. Мисълта не трябва да има граници.

През 1994 г., вдъхновени от каузата, членовете на клуба решават да заплащат на учител, който да преподава в „Каса Ампаро“.

За да се чувстват като личности

Учителят, преподавал през последните 12 години в „Каса Ампаро“, спонсориран от Ротари клуб, е Оскар Кортинес - професор в местен университет. Когато момичетата гостинжат съответното за своята възраст образователно ниво, обучавани от Кортинес, те могат отново да постъпят в училище или в много от случаите - да постъпят в училище за първи път. Наричан с уважение от своите ученици „маестро“, Кортинес

преподава в „Каса Ампаро“ през цялата година, пет дни в седмицата, и посвещава на момичетата много от свободното време и отпуските си.

На неговите уроци присъстват около 30 ученици и повечето от тях са на единадесетгодишна възраст и по-големи. Кортинес преподава всичко: от история до висша математика. Той споделя, че ги обучава на нещо повече от учебни предмети. Учи ги да уважават себе си.

Акцент върху обучението

Преди десетки години едва ли можеше човек да си представи, че децата от „Каса Ампаро“ ще учат в колеж. Сега някои от тях са студенти и получават стипендия за отличие в академичните дисциплини.

Едно от момичетата - Кармен, е оставена в „Каса Ампаро“, когато е била само на един месец. През декември 2005 г. тя завършва местен университет.

В писмо до ротарианците от Каламазо тя пише, че благодари на Господ за великодушните хора, които помагат на изпадналите в беда. Завършила университет, тя скоро ще напусне „Каса Ампаро“, но никога няма да забрави добрината на ротарианците към нея и към всички момичета от приюта.

Кармен наскоро постъпва в малка американска фирма в Мексико и отговаря за транспортните операции. Работи на пълен работен ден и вече получава повишение в службата.

Пет от момичетата от „Каса Ампаро“ учат в гимназия. Това също било немислимо, преди ротарианците да се погрижат за сиропиталището.

Успех имат и други момичета. Клаудия, която постъпва в „Каса Ампаро“ преди две години с тъжно лице и без документи, необходими за постъпване в училище, завършва през март миналата година обучението си в приюта. Същото се отнася и за Ана Роса. При нейното постъпване в приюта тя е затворено в себе си дванадесетгодишно момиче, а сега е лъчезарна девойка.

Знанието е сила

Акцентът върху обучението в „Каса Ампаро“ служи за пример. Сестра Гуадалупе Ернандес Олива продължава своето обучение, за да обучава по-големите момичета на компютрите, които ротарианците им закупуват с помощ от Фондацията на „Whirlpool“. Момичетата сега изучават и английски език благодарение на Арнълд Мачиас - друг професор в местен университет.

Мексиканските ротарианци имат основен принос за това образованите момичета от „Каса Ампаро“ да си намерят работа в Рейноса. А Рейноса е град с един милион жители, в който възможностите за работа са ограничени. Мариса Гутierrez от Ротари клуб Рейноса Нувело Миленио и други жени от клуба възпитава по-големите момичета от „Каса Ампаро“ и ги водят на трудови борси. Гутierrez потвърждава заключението на УНИЦЕФ, че обучението е път към развитието на момичетата, защото образованите жени и техните деца имат по-големи шансове да отстояват себе си и да допринасят за обществото.

Бъдещето

През 2004 година Ротари клуб Каламазо създава фонд за гарения, който да осигурява заплащането на преподавателя в „Каса Ампаро“. Този фонд сега се управлява от Обществената фондация в Каламазо и носи името на Гиселда Торес, живяла в „Каса Ампаро“ и починала при катастрофа на връщане от работа само няколко седмици преди да завърши колеж. Образът на Гиселда, отпечатан върху нейната шапка и рокля, е поставен на първо място на Стената на славата, направена от ротарианците от Мичиган за „Каса Ампаро“. Почест е оказвана не само за успехи в обучението, но за поведение, което служи за пример на другите момичета в сиропиталището.

Днес и плъховете, и неграмотността са само част от миналото на „Каса Ампаро“.

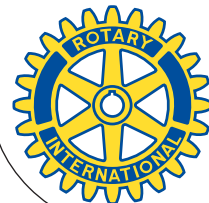
**Барбара Уолтърс,
Ротари клуб Каламазо**

Барбара Уолтърс се пенсионира през 2006 година, след като двадесет и пет години работи като репортер. Повече от десетилетие всяка година пътува до „Каса Ампаро“. Можете да се свържете с нея на имейл jbwalters@comcast.net.

Как можете да помогнете

Март е месецът на грамотността в ротарианския календар. Ако желаете да започнете образователна програма, посетете сайта www.rotary.org/jump/literacy.

Конференция и ПЕТС на Интеракт и Ротаракт

На 17 и 18 февруари в Бургас се проведе конференция и ПЕТС на Интеракт и Ротаракт в Дистрикт 2482.

Домакини на събитието бяха нашите приятели от Ротари клубове: Бургас, Бургас-Пиргос и Бургас-Приморие, които заедно със спонсорираните от 2-тия Ротаракт и Интеракт клубове осигуриха чудесни условия за настаняване и провеждане на конференцията и семинара. На това голямо събитие взеха участие около 270 членове на Ротаракт и Интеракт от клубовете в Дистрикт 2482, придружавани от родители и ротарианци от спонсор клубовете. Мястото на провеждане беше в сградата на Бургаският свободен университет, едно модерно и функционално учебно заведение, което тези дни се превърна в средище на новите поколения в Ротари.

При откриването на ПЕТ Семинара камбаната удари Димитър Енчев - Президент на РК Бургас, молитвата беше прочетена от Севдалин Атанасов - Президент на РК Бургас-Приморие, а приветствия към участниците от името на домакините направиха Вирджиния Хайк - президент на РК Бургас-Пиргос, Силвия Николова - гистриктен Интеракт представител (DIR) и Драгомир Лазаров - гистриктен Ротаракт представител (DRR).

Семинарът се проведе под ръководството на Пламен Минева - председател на Комисията за Интеракт и Ротаракт.

По време на ПЕТ Семинара ДГЕ Наско Начев представи темата за следващата ротарианска година 2007-08 **Rotary shares** „Ротари споделя“ и в емоционално обръщение към всички участници попита: Ще служите ли в Ротари? Ще споделяте ли Ротари? Ще обичате ли Ротари?

Отговорът на всеки от въпросите в залата беше силно и многократно Да, Да, Да!

За развитието на Ротари в Дистрикта и функциите на гистриктните представители за Ротаракт и Интеракт говори ПДГ Калчо Хинов. Лектори на семинара бяха:

- **Иван Хагжиев**, член на Комисията

за РАК и ИАК, тема: „Роля на клубния президент“;

- **Атанас Сиреков**, секретар на Област България, тема „Роля на клубния секретар“;

- **Румен Ангелов**, АДГ, тема: „Как да представяме себе си и клуба пред обществото“;

- **Стамен Чолаков**, АДГ, тема: „Развитие на членството, клубни проекти и приятелство“;

- **Светла Атанасова**, председател на Комисията по младежки обмен, тема: „Програми за младежки и групов обмен“.

След общата семинарна част участниците се разделиха в две зали, където се проведеха конференции на Ротаракт и Интеракт. Те бяха водени от Драгомир Лазаров DRR и Силвия Николова DIR, които направиха отчети за дейността си до момента и представиха план за работа и проекти до края на текущата ротарианска година.

Всеки от присъстващите клубове беше представен и сподели своите проекти, успехи и проблеми. Проведени бяха дискусии за развитието на клубовете, набиране на нови членове, както и за създаването нови клубове и проекти.

Обявен беше PR проект за представяне на клубовете пред различните учебни заведения чрез плакати, брошури и общи срещи на място.

Участниците в конференцията гласуваха съответните гистриктни такси за ротарианската 2007-08 г.

ROTARACT & INTERACT PETS

в размер на 20 лв. за Ротаракт и 5 лв. за Интеракт на член.

На конференцията се проведе избор за дистриктни представители за 2007-08 г. След представяне на кандидатурите и гласуване бяха избрани за дистриктен Ротаракт представител (DRR) Виолета Тончева от РАК София-Витоша, а за дистриктен Интеракт представител (DIR) Дойчин Митрев от ИАК София-Витоша Американски колеж.

Новоизбраните дистриктни представители направиха обръщения пред участниците в конференцията и бяха поздравени от ДГЕ Наско Начев, Пламен Минеф, Силвия Николова, Драгомир Лазаров и Вирджиния Хайк.

В края на този толкова богат на събития ден клубовете участници в ПЕТ Семинара получиха сертификати, а елект президентите - значки с темата на 2007/8 ротарианска година от ДГЕ Наско Начев.

Извън деловата част на конференцията и ПЕТС участниците и много гости на град Бургас присъстваха на откриването на изложба и награждаване на отличените творби в традиционния конкурс с участие на децата от Бургас под наслов за 2007 г. „Аз, моят град и морето“, „Морето - най-голямото събитие“, „Моят град - преди, сега и след 100 години“. Организатори на конкурса са РК Бургас-Пиргос, ИАК Бургас-Пиргос със съдействието на Община Бургас и Общински детски комплекс.

С младежкия купон и приятелски дух по време на вечерта за пореден път се потвърди правилото, че в Ротари умеем да служим, но можем и да се веселим.

В неделя сутринта на 18 февруари

в Бургаския свободен университет се проведе и традиционното състезание на Ротаракт и Интеракт клубовете върху учебен материал със занимателни въпроси и закачлив тест, както и състезание по билиард. Победители в отделните групи станаха РАК и ИАК Бургас-Пиргос. Победителите и участниците получиха купи и грамоти от организаторите.

Разходите за наем на залите и за отпечатване на материалите за конференцията и ПЕТС в размер на 1336.00 лева са поети от бюджета на Дистрикт 2482. Разходите за път, спане и храна бяха за сметка на участниците и спонсориращите ги клубове. Коктейлът беше спонсориран от Ротари клубовете в Бургас.

Накрая искам още веднъж да благодаря на домакините от Ротари клубовете Бургас, Бургас-Пиргос и Бургас-Приморие в лицето на техните президенти Димитър Енчев, Вирджиния Хайк и Севдалин Атанасов, на отговорниците за събитието Светослав Събков и Димитър Качулков от РК Бургас-Пиргос, на помощниците от бургаските Ротаракт и Интеракт клубове за прекрасната организация, чудесните условия и личното им участие. Всички те доказаха за пореден път силата на ротарианството и приятелството в Бургас.

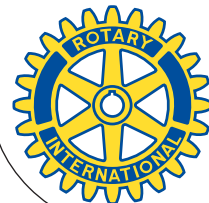
Специална благодарност изказвам на Силвия Николова DIR и Драгомир Лазаров DRR, на всички лектори и участници в събитието, както и на АДГ и президентите на РК, осигурили присъствието на нашите ротариански партньори от Интеракт и Ротаракт.

Пожелавам успешен мандат на новоизбраните DIR, DRR както и на всички елект президенти, секретари и боргове на Интеракт и Ротаракт клубове, като им напомням, че го началото на новата ротарианска година има достатъчно време, за да се подготвят по-добре и да направят плановете си за работа.

Изключително важно е действията в момента президенти, секретари и членове на комисии и боргове в клубовете да окажат пълно съдействие и споделят опита си с техните наследници по постове, за да бъде изпълнена мисията за приемственост и приятелство в Ротари.

Пламен Минеф,
председател на Комисията
за Интеракт и Ротаракт

Поводом братимљења РК Пирот и РК Монтана

Ротаријанци Србије и Бугарске већ годинама имају праве братске-Ротаријанске односе. Неговање правог Ротаријанства почело је одавно, изванредном сарадњом оснивача Ротарија у Бугарској-ПДГ Калче Хинова и нашег садашњег Гувернера-Војислава Митића. Далеке 1996. уважени гост на чартер церемонији РК Ниш био је Калчо Хинов! Са оснивањем мултинационалног дистрикта 2480, ти односи попримају сталну узлазну линију. Врхунац те сарадње био је у јубиларној 100-тој Ротари-години, управо када је гувернерску дужност преузео Калчо Хинов. Како сам у то време био на дужности АДГ, задужен за осам клубова, са задовољством могу да констатујем да је све функционисало у најбољој мери, на добробит и прогрес Ротарија у Србији и Бугарској. Нова познанства са истакнутим бугарским Ротаријанцима (Симеон Кондов, Наско Начев, Љубен Атанасов, Љубозар Фратев, Цветко Кадијски и многим другима), довела су до изванредне сарадње и што је најважније до „рушења граница“ између наше две земље. Уосталом, мото ПДГ Калче Хинова за јубиларну 100-годишњицу Ротарија је био „Балкан без граница“, а Глена Естеса-Председника РИ за 2004/05., поред других тема, посебна пажња је посвећена братимљењу између клубова у Дистрикту, као и изван његових граница.

Као ПАДГ и председник Српско-Бугарског Ротари-комитета био сам у прилици да организујем братимљења пет српских са пет бугарских клубова. Поносан сам на то, а верујем да ћемо са тим и наставити.

Прво братимљење је било 19. и 20. јуна 2004. између РК Ниш и РК Пловдив-Пулдин. У исто време је дошло и до братимљења наших Ротарактоваца. Два клуба су дала два гувернера, садашњег Војислава Митића и Наска Начева, гувернера првог самосталног бугарског дистрикта 2482. Љубозар Фратев је иначе председник заједничког комитета, са бугарске стране.

Новембра 2004. била је узвратна посета Нишу. Одтада, наша два братска клуба су у сталном контакту, са наглашеним личним пријатељствима.

Друго братимљење је било између РК Крушевац и РК Стара Загора, децембра 2004. год. Врло брзо након тога долази до братимљења РК Јагодина и РК Хасково-Аида. РК Ђуприја-Морава и РК Видин братимили су се 12. маја 2006. у Ђуприји, на дан славе клуба. Заједничка прослава славе и чин братимљења оставили су снажан утисак на бројне Ротаријанце ова два клуба и госте. Узвратна посета Видину, други чин братимљења, била је 7-8. августа 2006. Овом догађају су присуствовали високи официри бугарског Ротарија, а са српске стране присутни су били Весна као секретар дистрикта и Велимир Балтезаревећ у својству председавајућег комитета и иницијатора овог догађаја. Домаћини су били на висини задатка, притом не штедећи своја отворена срца за нас.

Тада је направљен договор за братимљење РК Пирот и РК Монтана. Свечани чин братимљења је обављен 26. новембра 2006. год. у Пироту. Овој церемонији су присуствовали високи гости из Бугарске и Србије. Скуп су увеличали његова екселенција-амбасадор Републике Србије у Бугарској госп. Данило Вучетић, ДГ за 2006/07 Војислав

CLUBS' LIFE

Митић, ПДГ Калчо Хинов са супругом Емилијом, дистрикт секретар Весна Балтезаровић, ДРФЦЦ Велимир Балтезаровић, АДГ Момир Јовановић, представник Српске православне цркве, угледни гости и наравно, ротаријанци два клуба на челу са својим председницима-Срђаном Денчићем и Ангелом Велковим. Скуп су пратиле локалне медијске куће. Повеље о братимљењу су потписали председници братимљених клубова, а својим потписима си их озваничили ДГ, ПДГ и ДРФЦЦ,

Чин братимљења два пријатељска клуба су поздравили сви присутни гости, бираним речима, пуни хвале за зближавање два блиска народа и брисање граница. Свештеник Љуба је благосиљао читав чин и пожелео свима нама успех у заједничком одржању блиске сарадње, уважавању и добротинству.

Као иницијатор братимљења похвалио сам реализацију акције два клуба, назначио да је то пето-јубиларно братимљење у континуитету, које даје пример мудрости и правог разумевања пута који следе Ротаријанци, настављајући традицију предака-Ротаријанаца пре Другог Светског рата; будимо први међу

људима добре воље и градимостове разумевања, пријатељства, хуманости, поштујући наш „Идеал несебичног служења“. Председницима су додељене повеље „Сервице абове селф“ за све оно што су учинили на зближавању својих клубова.

Након официјелног дела церемоније братимљења приређен је импресиван културно-уметнички програм, праћен етно-музиком и етно-мотивима. На свечаном ручку, уз пријатну музику, у пријатељској атмосфери, измењене су здравице, а било је и заједничких песама и игара. Уосталом, ми смо православци, славјански народи, слични у много чему.

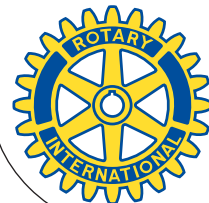
Касно увече пожелели смо срећан пут нашој браћи, а ми смо после дивно проведеног дана остали са лепим, снажним утисцима и успоменама.

На пролеће ћемо се видети у гостољубивој Монтани, на другом чину братимљења. Са нестрпљењем очекујемо тај тренутак.

**Прим. др Велимир Балтезаровић,
ПАГ, ДРФЦЦ**

**Председавајући Српско-Бугарског
Ротари комитета**

РК София гари компютри на Медицинския онкологичен център в столицата

Водени от целта на Ротари да на сърчава идеите за служба в полза на обществото, ротарианците от Ротари клуб София направиха дарение то 5 компютъра на Медицински онкологичен център в гр. София. Целта е изграждане на информационна система на Центъра, която ще допринесе за по - качествено обслужване на болните.

На скромно тържество на 22.012007 година дарението бе прието от доц. Троянова, изпълнителен директор на Центъра.

В унисон с нашето разбиране, че едно извършено добро, води след себе си нови по-добри, се реши това дарителство да продължи и през тази календарна година.

Д-р Росен Рачев

Коледна елха за онкоболните и медицинските работници в Онкодиспансера на гр. Бургас

Елха за онкоболните и медицинския екип в онкодиспансера украсиха ротарианците от Ротари клуб Бургас-Приморие в навечерието на коледните празници. „Инициативата е в знак на съпричастност към хората, които поради заболяването си ще бъдат сами по празниците, както и за медиците, които се грижат за тях“, каза президентът на клуба Севдалин Атанасов. Ротарианците запознаха болните и медиците с историята на Ротари, идеалите и целите на организацията, както и многото проекти извършени от Ротари по света и в България.

Севдалин Атанасов, президент 2006-07 г., РК Бургас-Приморие

In Memoriam

Стефан Казаков

на 42 години

Жалко, изгубихме тъй рано съмишленик, който можеше да даде още много на семейството си, на приятелите и на обществото.

Ротари клуб Пловдив-Пълдин

Благороден жест на гвукратен носител на наградата Paul Harris Fellow в Русе

Кой е г-р Гари Карнър и какво го свързва с русенския Дом за медико-социални грижи за деца до 3 години (Дом „Майка и дете“)? Каква е причината този човек, дошъл в България с една цел, впоследствие да отвори сърцето си за оскъргените от живота български деца? Кои факти от биографията му обуславят неговото благородство?

Роден на 6 октомври 1953 г. в гр. Милуоки (щата Уисконсин), Гари Карнър завършва през 1975 г. специалност „Педагогика“ в Университета в гр. Стивънс Пойнт (щата Уисконсин). През 1978 година придобива магистърска степен по администриране на образованието от Университета в гр. Магисън (щата Уисконсин), а през 1984 г. защитава докторска дисертация по администриране на висшето образование в същия университет. Работил е като учител, треньор и администратор в системата на държавното образование. От 1996 г. досега е инспектор към Междунниверситетската атлетическа асоциация на щата Уисконсин.

Г. Карнър е ротарианец от РК „Магисън Саут“ (Дистрикт 6250, САЩ) и е член на борда на клуба. Той е и координатор на международни ротариански мероприятия. Два пъти е удостоен с наградата Paul Harris fellow.

Преди четири години Г. Карнър и съпругата му Лин идват за първи път в гр. Русе, за да се запознаят с малкото момченце, което впоследствие ще стане техни син. Осигуряването приключва почти една година по-късно и през ноември 2003 г. сем. Карнър отново идват в България, за да вземат Самюъл и да го отведат у дома си в Америка, където той започва нов живот. Гари, Лин и синът им Самюъл живеят в едно от предградиата на гр. Магисън (щата Уисконсин).

Самюъл донася неопикуема радост в живота на сем. Карнър. Затова Гари

и Лин искат да се отблагодарят по някакъв начин на Дома за медико-социални грижи за деца до 3 години, където Самюъл е получил добри грижи през първите две години от живота си. Като член на Ротари клуб, Гари е участвал в много хуманитарни ме-

роприятия както в САЩ, така и в други страни. С помощта на г-жа Евелина Танова, дългогодишна учителка по английски език в Русе и преводачка, Домът за медико-социални грижи посочва няколко възможни проекта, които биха подобрили условията на живот на около 200 деца, живеещи в него. Един от тези проекти е свързан с подмяна на разкъсаните сенници на балконите на Дома.

Гари преценява, че този проект може да се осъществи най-добре чрез обединените усилия на РК Магисън Саут и на РК Русе. Със средства, осигурени от РК Магисън Саут и чрез дарение от Ротари интернешънъл (общо 8500 щатски долара), проектът се реализира под надзора и със съдействието на Ротари клуб Русе.

Началото на проекта е поставено през март 2005 г., когато са попълнени апликационните форми и са представени във Фондация „Ротари“ от името на РК Русе и РК Магисън Саут. Реализацията на проекта е възложена на инж. Венелин Гочков, член на РК Русе. Проектът е стартиран от доц. Радослав Кючуков, който по това време е електрпрезидент на РК Русе, и е завършен по времето, когато Р. Кючуков е президент на клуба. На 03. 11. 2006 г. четирима членове на РК Русе официално откриха дарението на Дома.

Заг тези факти стои съпричастността, която Гари и Лин изпитват към чуждата болка. Ето защо тяхната радост от отглеждането на едно дете се превръща в извор на благородство и щедрост към малките българчета от Дом „Майка и дете“ - Русе. Гари и Лин Карнър ще бъдат благодарни до края на живота си на Дома за медико-социални грижи за деца в Русе, на персонала в него и на г-жа Евелина Танова за това, че са направили Самюъл част от техния живот, а също така на РК Магисън саут“ и на РК Русе за това, че спомогнаха животът на децата в Дома да стане по-приятен.

Иво БРАТАНОВ,
Ротари клуб Русе

**Udo
Heiwa
Paz
Frieden
Salam
Pace
He ping
Fred
Shalom
Paix
Shanti
Peace**

ROTARY WORLD PEACE FELLOWSHIPS

Fellows earn an advanced degree in peace studies and conflict resolution at one of six Rotary Centers for International Studies:

- ◆ International Christian University, Tokyo, Japan
- ◆ University of Queensland, Brisbane, Australia
- ◆ Universidad del Salvador, Buenos Aires, Argentina
- ◆ University of Bradford, West Yorkshire, England
- ◆ University of California, Berkeley, California, USA
- ◆ Duke University and University of North Carolina at Chapel Hill, North Carolina, USA

**Applicants should apply
through their local Rotary club.**

For more information:
E-mail: rotarycenters@rotary.org
Visit: www.rotary.org

**Rotary.
Humanity in motion.**
www.rotary.org